STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 04575

IN ELIS AYLEND

Ezekiel Leavitt

Permanent preservation of this book was made possible
by Walter Frank
in memory of
his late wife, Ida Frank

THE MAX PALEVSKY
YIDDISH LITERATURE COLLECTION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

Leavitt & Rubenstein Press

PRINTERS
PUBLISHERS
ENGRAVERS
BOOKBINDERS

73 Hanover St. Boston, Mass.

Publishers of The Boston Jewish Voice

AT

ELLIS ISLAND

BY

EZEKIEL LEAVITT

TRANSLATED BY

ALICE STONE BLACKWELL

1914

LEAVITT & RUBENSTEIN PRESS, PUBLISHERS
73 Hanover St., Boston, Mass.

AT ELLIS ISLAND

By EZEKIEL LEAVITT

Rendered into English verse
By ALICE STONE BLACKWELL

Anxious he stands, with down-bent head;
  His face seems made of chalk and clay.
Before his eyes old pictures float—
  Scenes of his home, now far away.

The narrow school room he beholds,
  Where soon he learned to know a band
Of angels lovable and kind;
  They often, by the Rabbi's hand,

Candy from heaven scattered down,
  The prize of every child to be
For coming every day to school,
  And learning well the A. B. C.

And without candy, later on,
  The Torah and the prophets old
He studied—he was happy then,
  No happier boy the world could hold.

The Talmud's treasures were revealed
  By the good Rabbi to his eyes,
And then he thought that on this earth
  He had discovered Paradise.

A second picture: he beholds
  His childhood, his life's May-time fair,
When all his hopes were blossoming,
  And when his mind was free from care,

AT ELLIS ISLAND

Devoid of sorrows, troubles, woes;
  Despondency he knew not yet,
Which countless victims makes its prey,
  Drawn everywhere into its net.

Like an enchanted paradise
  His youth was to the growing boy;
And to him every day that passed
  Murmured, "O man, live, love, enjoy!"

Yet a third picture: he espoused
  A maiden lovely, tender, true,
With ruddy cheeks, like roses bright,
  When they are fresh with morning dew.

AT ELLIS ISLAND

Her eyes were black as raven's wing,
  And she a wondrous charm possessed,
That seemed to bring the warm sun in
  And make it shine in every breast.

She bore two children, pure and good
  As cherubim; and when they came
He felt his life take on more strength
  And in his heart more courage flame.

Then a fourth picture: suddenly
  Hell opened wide on every hand,
The Czar to all his children sent
  A "Christian" order and command

AT ELLIS ISLAND

To slay the Jews, to mock their faith,
  And mercilessly spill their blood ;
To murder them, and honor thus
  The Christian cult of brotherhood!

The Czar's destroyers started out
  Swiftly his orders to fulfil,
And soon the air was filled with shouts
  Of "Kill the Jews! Strike, slay and kill!"

Corpses like rubbish in the streets
  Lay, when the murderous work sufficed;
And in the churches echoed loud,
  "Praise be to thee, O Jesus Christ!"

AT ELLIS ISLAND

Among the many martyrs there
  Lying in heaps, his wife he found.
She breathed no more; her head was cut,
  Her body gashed with many a wound.

He has become a shadow thin;
  No longer the same man is he.
His heart today is but a wreck;
  No ray of hope his eyes can see.

On Ellis Island now he stands,
  With anxious heart—he shelter seeks
For his young children on these shores.
  Often a tear flows down his cheeks,

AT ELLIS ISLAND

O'er his pale face, and with the tear
  A sigh of desperation blends.
He listens to the talk around,
  And he, all friendless, comprehends

That he is not a welcome guest
  Here in this country of the free—
Not even here; there is a fear
  That he a "public charge" may be!

He feels that he will lose his mind;
  His heart is gnawed by black despair.
He holds his orphan children fast,
  And whispers softly, "Whither? Where?"

אין עלים איילענד.

פון זיינע וואָלקענדיגע אויגען,
מיט אַ פערצווייפלונג'ס קרעכץ בעגלייט.
ער הערט זיך צו צו אַלעס, אַלעס,
און ער, דער עלענדער, פערשטעהט,

אַז אויך אין דיעזער פרייער מדינה
איז ער ניט קיין געווינשטער גאַסט:
מען דאַרף זיך שרעקען טאָמער פאַלט ער
מיט זיינע קינדער דאָ צו לאַסט...

דער יאוש נאָגט ביי איהם אין האַרצען,
ער פיהלט—ער ווערט שוין אָן זיין זין...
ער האַלט גאַנץ פעסט די צוויי יתומים
און שעפטשעט בלויז: „וואוהין? וואוהין?"

אין עלים איילענד.

אונ ער האָט צווישען אַלע קדושים
געפונען אויך זיין טוידטע ווייב;
צושניטען איז איהר קאָפּ געוועזען,
בעדעקט מיט וואונדען גאָר איהר לייב.

* * *

פון איהם געוואָרען איז אַ שאטען,
ער איז שוין ניט דער זעלבער מאַן;
זיין האַרץ איז יעצט אַ שטיקעל חורבה,
און קיין שום שטראַהל איז דאָרט פאראן...

ער שטעהט פערזאָרגט אין עלים איילענד.
געקומען איז ער יעצט אַהער
צו זוכען שוץ פאר זיינע קינדער.
עס רוקט זיך אָפט אַרוים אַ טרעהר

אין עלים איילענד.

צו מאָרדען אידען אָהן רחמנות,
צו שחט'ן זיי און מאַכען שפּאָט
פון זייער הייליגטהום—אין נאָמען
פון זיין אמונה און זיין גאָט...

און ס'האָבען שנעל דעם צאַר'ס משחיתים
גענומען אויספיהרען די שטראָף,—
און פול געוואָרען איז די לופט גלייך
מיט „בעי זשידאָוו! העי, בעי זשידאָוו!"...

און נאָכדעם—בערג, אָ, בערג הרוגים,
און מענשען־קערפּערס גלייך ווי מיסט...
און אין די קלויסטערס האָט געקלונגען:
„געלויבט ביזטו, אָ, יעזוס קריסט!..."

אין עליס איילענד.

מיט אויגען שוואַרצע ווי די ראָבען
און מיט אַ וואונדערליכען חן,
וואָס ברענגט אַריין די זון אין הארצען
צו יעדען, וועלכער קען פערשטעהן.

זי האָט איהם קינדער צוויי געבאָרען,
ווי כרובים שעהן און ריין און גוט.
און ס'האָט זיין לעבען איהם געגעבען
נאָך מעהרער קראַפט, נאָך מעהרער מוטה.

* * *

אַ פיערטע בילד—עס האָט זיך פלוצלונג
צועפענט ברייט און ווייט די העל:
עס האָט דער צאַר צו זיינע „קינדער"
געשיקט אַ „קריסטליכען" בעפעהל

אין עלים איילענד.

פון ליידען, שמערצען און קאָשמאַרען
און פון דעם שטאַרקען יאוש־גאַל,
וואָס פאַנגט אונצעהליגע קרבנות
אין זיינע נעצען איבעראַל...

עס איז געווען פאַר איהם זיין יוגענד
אַ צויבער־פולער פאַראַדיעז,
און יעדער טאָג פלעגט איהם אַלץ מורמלען:
„אָ, מענשען־קינד, לעב, ליעב, געניעס!"

* * *

אַ דריטע בילד—ער האָט געהייראַט
אַ ליעבע, צאַרטע, יונגע פרוי
מיט פורפור באַקען, ווי די ראָזען,
ווען ס'ליעגט אויף זיי דער מאָרגען־טהוי.

אין עלים איילענד.

דערנאָך פלענט ער שוין אָהן צוקערקעס
די תורה לערנען און די נ״ך;
און גליקליך איז ער דאן געוועזען,
דער גליקליכסטער אין יעדען פאַך.

און ווען עס האָט זיין גוטער רבי
די תלמוד־אוצרות איהם ענטפּלעקט,--
האָט ער געמיינט, אַז דעם גן־עדן
האָט ער אויף דיעזער וועלט ענטדעקט!

* * *

אַ צווייטע בילד—ער זעהט זיין יוגענד,
זיין פריהלינג און זיין לעבענ׳ס־מאַי,
ווען ס׳האָט געבליהט אין איהם זיין האָפנונג,
און ס׳איז זיין קאָפּ געוועזען פריי

אין עלים איילענד.

ער שטעהט פערזאָרגט, דער קאָפּ געבויגען,
דער פּנים—קאַלך, געמישט מיט ליים;
און ס׳טראָגען זיך פאַר זיינע אויגען
די אַלטע בילדער פון דער היים.

ער זעהט פאַר זיך דעם ענגען „חדר״,
וואו ער האָט דאָרט זיך שנעל בעקאַנט
מיט די ליעבהאַרציגע מלאכים,
וואָס פלעגען אָפט, דורך רבינ׳ס האַנד,

צוקערקעס וואַרפען פון דעם הימעל
צו יעדען אינגעלע אין שויס
פאַר קומען אַלע טאָג אין „חדר״
און לערנען גוט דעם „אלף־בית״.

TO RUTH AND MILTON

a small token
of great love
from their father

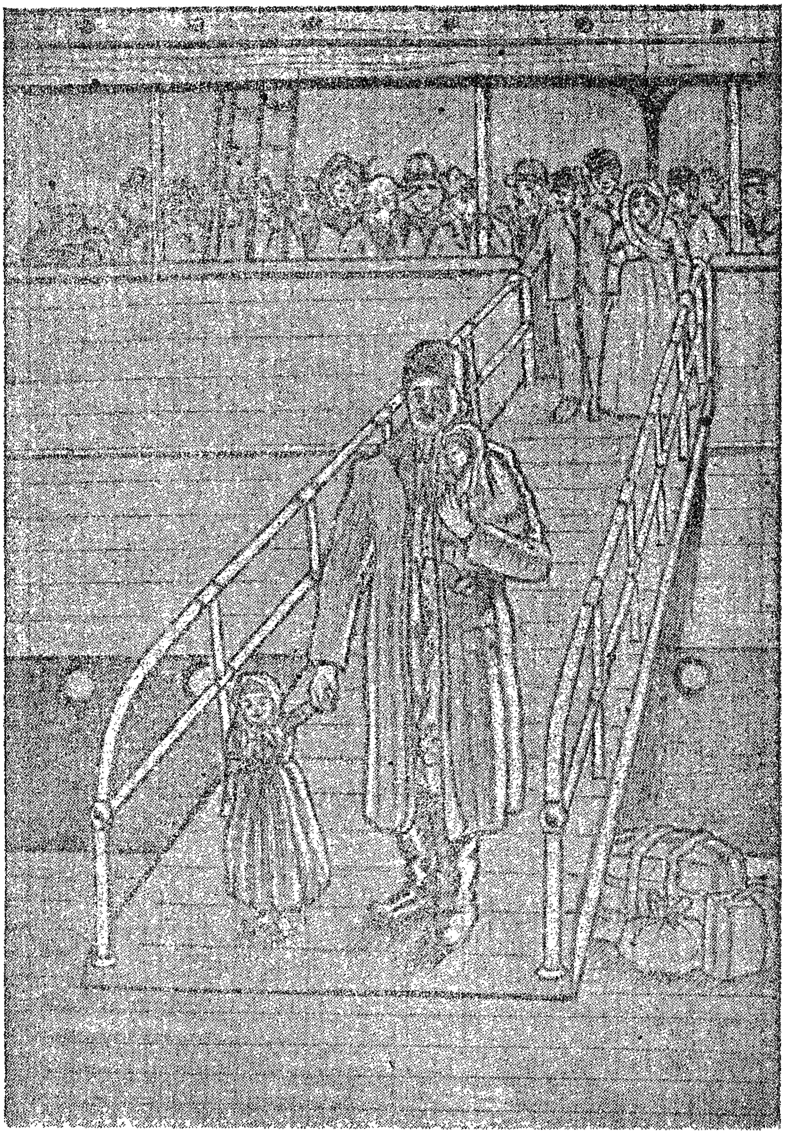

Do You Read
THE BOSTON JEWISH VOICE?

WE HOPE that everyone, who watches closely the growth of the Jewish population in Boston as well as in the New England States in general, everyone, who is interested in the welfare of our community and our many charitable and educational institutions, will be in a position to answer our question in the affirmative, and will share our opinion that *by publishing here a Jewish Weekly we are fulfiling a long felt want, and we certainly deserve support and encouragement.*

The editor of our paper, Mr. EZEKIEL LEAVITT, needs no introduction to the literary world. His books and articles in different languages have made him famous here and abroad. His writings called forth high praise from the late Count Leo Tolstoi and from the famous Russian historian and author Daniel Mordovzev; from Dr. Max Nordau, Israel Zangwill, William Jennings Bryan, Thomas Nelson Page, from the greatest living Hebrew scholar Prof. Josef Halevy of Paris, from Dr. I. Guenzig, the editor of "Haeshkol," from Prof. G. Deutsch, etc.

THE PUBLISHERS.

73 Hanover Street, Boston, Mass.

יחזקאל לעוויט.

— אין —

עליס אײלענד.

1914

לעוויט און רובענשטײן פּרעסס,
73 האנאָווער סטריט, באָסטאָן, מאַסס.